

berettiget, men at jeg har havt nogen Anledning.

Thomsen: Jeg vil kun gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen), da jeg nu ser, at han er her tilstede. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde fremdraget Spørgsmaalet om, hvor Skylden laa for den nuværende Stagnation. Naar det ærede Medlem vil læse, hvad der staar i Tidenden, saa vil han se, at dette Punkt aldeles ikke har været berørt af mig. Den ærede Ordfører støttede en hel Del af de Medsættelser, som Flertallet har foranlediget paa denne Paragraf og paa andre, paa visse almindelige Principer og deriblandt ogsaa, som han udtrykte sig, paa den Stagnation, som finder Sted i Reformen for Embedsmændslønningers Vedkommende. Lige overfor denne Paastand fremdrog jeg det Spørgsmaal: Hvor stagnerer de paa-gjældende Love? og jeg tror, at det ærede Medlem vil, naar han ser paa den Liste, der hænger her i Salen, over alle de Lovforslag, der ere henvisne til Nømandsudvalget, kunne faae at vide, at alle de Lovforslag, vedkommende samtlige Embedsmænds Lønningsforhold, slet ikke have været behandlede; og for saavidt det engang tidligere har været Tilfælde, at man paa Postvæsenets Omraade har været hinanden meget nær, saa skjønner jeg ikke Andet, end at der i den Omstændighed, at man engang har været hinanden saa nær, maatte ligge en yderligere Opfordring til at optage Sagen igjen og komme til et bedre Resultat. Det ærede Medlem udtalte en Ting, som glædede mig, nemlig en bestemt Overbevisning om, at der maatte være en Ende paa al Ting. Jeg haaber derfor ogsaa, at det ærede Medlem og jeg skulle komme til at opleve det, at der blev en Ende paa det, at de Herrer ikke alene give Regjeringen og Høire Skylden og Ansvaret for Alt, hvad de selv gjøre, men ogsaa ville give Regjeringen og Høire Skylden for de Feil, der begaas af Flertallet selv. Naar det ærede Medlem lige overfor mig fremhævede, at Kjøbenhavn var saa overordentlig begunstiget derved, at Brevene i Kjøbenhavn omdeles 6 Gange, men kort efter berørte, hvad jeg ogsaa havde nævnt, Spørgsmaalet om, hvorfra Postvæsenets Indtægter fremkomme, og udhævede, at man ikke kan regne, hvad Indtægter Kjøbenhavn indbringer for Postvæsenet, da det ikke er Kjøbenhavn alene, der betaler det, men hele Landet, saa siger jeg, at det ærede Medlem maa erindre, at denne Omhæring af Breve

i Kjøbenhavn med tilsvarende Lønning af Postkasser er Noget, som ikke alene kommer Kjøbenhavn tilgode, men ogsaa hele Landet; thi det er Korrespondancen med hele Landet, som forner og fremmes paa den Maade. Det kan ikke nytte, man har et Landpostbud, der staar og venter ved Stationen for at ombære Breve, naar man ikke sørger for, at de Breve, som puttes i Postkassen, blive udtagne og komme med første Post. Alt, hvad der virkes til Gode for Befolkningen her, virkes ligesaa meget tilgode for hele Landet, og det at give en Fremstilling af, at Omdelingsforholdene særlig komme Kjøbenhavn tilgode, men at Indtægten særlig stammer fra Landet, det er at sætte Sagen paa Hovedet, ligesom ogsaa den ærede Ordfører stillede Sagen paa Hovedet, naar han for lidt siden udtalte, at Kjøbenhavn blev straffet ved, at Ministeren ikke var istand til at sætte sine Forlangender igjennem her i Salen, istedetfor at det efter min Overbevisning havde været naturliggere for ham at sige, at, efterat det var blevet oplyst, at de Forslag, som Flertallet stillede, vilde have saa skadelige Følger for Postvæsenets Virksomhed baade her i Kjøbenhavn og udenfor paa Landet, saa vilde han anbefale ved 3die Behandling at gjøre nogen Forandring dert.

Tander: En Forhandling om Postvæsenets Budget paa Finantsloven kan selvfølgelig ikke gaa hen, uden at man kommer ind paa Spørgsmaalet om Lønningslovene, særlig paa Spørgsmaalet om Lønningsloven for Postvæsenet, eftersom denne Lønningslov skal have været en af Hovedgrundene, ja, jeg tør næsten sige Hovedgrunden til, at Lønningslovenes Revision er standset, og efterat den ærede Ordfører for Mindretallet atter har fremsat Spørgsmaalet om, hvor Ansvaret for, at særlig Postvæsenets Lønningslov ikke er fremkommet, ligger, finder jeg mig, som den, der i sin Tid — jeg tror, det var for 4 Aar siden — var Ordfører for denne Sag, foranlediget til at fremhæve, at det er ganske sikkert, at man i Udvalget paa det Allernærmeste var ved at komme til Enighed, idet det Flertal, hvortil jeg hørte, og for hvilket jeg var Ordfører, vilde være kommet fuldstændig overens med Mindretallet, hvis ikke den høitærede Minister ved sin Holdning havde overbevist Flertallet om, at det var fuldstændig umuligt at komme til en Overenskomst med Regjeringen. Dette gjorde den høitærede Minister fra første Færd af til det Allersidste. Efter at Udvalget havde foreslaaet en Forhøielse paa mellem 23 og 24 pCt. af Postvæsenets nuværende Lønning